

Feestrede 50 jarig huwelijk Alexander Cremer en Louise Nagel op 17 augustus 1874.

Geschreven en uitgesproken door J.J. Cremer

Zeer dierbaar gouden bruid of liever ouderpaar.

Vergun mij u een lied te tokkelen op een gitaar. Op een zeer rekbare of onkrimvrije snaar.

Ook voor de geeerden schaar.

Ik weet niet of er hier onder de gouden of niet gouden dischgenooten badgasten zijn.

Dat wil zeggen dezulken die zoo'n uitstapje gebruiken bij wijze van medicijn.

Tegen aanvallen van kiespijn of pleurezijn.

In plaats van conjac met zout of een voetbad met kruier.

Enfin, zijn hier van bovenbedoelde gasten dan verheug ik mij zeer;

zijn ze hier niet

dan

dito nog meer.

Want, konden ook ooggetuigen de waarheid mijner woorden constateeren.

Ik zie mij niet graag om een onbeduidende afwijking of onnauwkeurigheid interpelleeren.

Alzoo dames en heeren.

Ik reisde eens naar een badplaats zoo wat rechts, om juister te zijn, van Amsterdam.

Toen ik er kwam

Een beetje achter het station waar ik mijn koffer geadresseerd had.

En waar ik voor m'n aankomst nog nooit gedineerd had.

Deze geografische inlichting zij voldoende.

De badplaats was zeer geroemd om z'n Beiers bier,

Om z'n ezels,

een zout van grenadier

Die met een snor van belang eenige blauwjassen dragenden

En als bewijs van zijn kunstenaarsgevoel aan de badgasten

Af en toe muziekblad presenteerde.

Voorts had je in die plaats een zoutbron, naar werd gemeld.

Leuk en logisch uit regenwater en keukenzout samengesteld.
De bron lag aan de voet van een berg, en als het water wat laf was
Dan ging de beroemde badarts naar de keuken
Of z'n vrouw en men zag dan steeds aan 't zout dat er af was.
Maar goeje hemel
De laster is de wereld niet uit,
Want een zeer lang verblijf aan dit oord
Doet me erkennen dat haar resultaten zijn ongehoord.
De eerste dag – 't was drie – nee half vier
Ik sta bij de bron. Bespiegel. En wát ik zie
Ik zie hoe een persoon van het manlijk geslacht
Met rassche schreden de heilput nadert
Komt u ook voor een kuur, vraag ik?
En hij dat denk ik menheer
Ik schoot mezelf een vlerk af met een zijdgeweer
Och kom – Jawel en nu behoef ik den stomp van mijn arm maar even door dat water te slieren
Dan krijg ik mijn hand weerom totaal met nagel en spieren.
Ei, ei ... zei ik ongelovig, maar jawel op d eigen stand.
Liet hij den stomp door 't water, twee driemaal
En als ik 't zelf niet gezien had met al de omringers
In een ommezien was de hand letterlijk aangeslikt met zijn kneukels en vingers
Sommigen noemden het een optisch bedrog welbeschouwd. Maar
Men zag het aan Lots huisvrouw
blijft er een wonder verband tusschen een menschelijk lichaam en zout.
In alle geval de bron deed aanhoudend ...
een dichter moet haar bepaald bezingen
- Ik heb het gezien – mirakuleuze dingen
Onder anderen de vrouw van een schoolmeester – ik noem je man en paard –
Zat danig met een paar zieke jongens bezwaard.
Niet dat die jongens verkwiјnden – ze hadden honger voor drie.
En daaglijks lei er één door de broek met z'n knie.

Maar de kwaal was dat die jongens volstrekt niet konden studeeren.

‘en gewoon ziekte verschijnsel!

Enfin, ze moesten naar ’t bad en de bron maar probeeren.

Ik heb die jongens gezien heeren en dames.

De hoofden uitstekend gevormd

Voorhoofd rond

En waarachtig op ’t oog heel frisch en gezond.

Helaas! de kwaal zat dieper

Alleraandoenlijkst voorwaar.

Nochtans de baddokter beval indompeling – en edel gouden paar –

’t mirakel is geschied –

Hoofden die vroeger volstrekt niet konden studeren

Werden letterlijk zeer geleerde heeren.

Zoo ging het met handen en hoofden

In drie vloeken en een zucht.

Maar ook dames luistert

op een zekere dag verscheen

er een kerel – al tamelijk oud met een houten been.

Hij komt over, wordt afgehaald met ’n koets

Ze geven hem een extra goed bad.

En toen ie weer thuis kwam, riep de heele buurt dat er een mirakel had plaats gehad.

Van leugens of opmerkingen houdt ik volstrekt niet

Ten bewijze – laat deze portretten even passeren en oordeelt of ie niet opgewekt ziet.

Ja gouden bruid en bruidegom.

Geeerde heeren en dames

De werking van die zoutbron behoefde geen reclame.

Ik heb er van allebei zien komen – familie en geen familie

Moest met de lastigste kwalen

Die nooit uit ’t bad stapten.

Zonder ruimer adem halen.

Op de dronkenlappen ziekte kreeg dat water geen vat
Die lijders proefden wel eens
Maar hielden zich bij 't jeneverbad.
Overigens sterkend heilzaam was de werking – en wil
Je dat de waarheid je zondermeer zal worden geschonken.
Welnu – trots mijn natuurlijke afkeer van kuren –
Ik heb er van gedronken.
Regenwater met zout! Je vraagt je af of dat zoo'n heilzame werking is.
Zoo zou ik je kunnen vragen dames of eau de cologne een gemeene stank is.
Of Beiersch bier van Arnhemsche meisjes wordt gebrouwen.
En of jelui ooit van allemachtig leelijke jongens hebt gehouwen.
Zoo zou ik je kunnen vragen gouden bruijom
Of je liever de varkens dan schapen zoudt schenken
Of je graag je dierbare echtvriendin voor een mispel geeft
Omdat de laatste vijf harten heeft.

Vragen – waarde gasten – of je ooit zaagt een bruidegom of bruid
Die mekaar voorgoed hadden geploft uit de huwelijks schuit.
Of – in weerwil van hun honderd vijfenveertig jaar
Eruitzagen zooals dit dierbare paar!
Enfin ik sprak van 't genezende bad
Van dat heilzame water met zout
Zilver en goud
Hooft : natuur is 't water des hemels. Klaar.
De liefde is 't zout – proef 't maar.
De bron der natuurlijke liefde!!
Dááaraan kwamen die gasten zich laven.
Als ze niet zo nedrig waren – 't gouden feestpaar zou 't staven
Maar ben je Arie Geurtsen met je verminkte maar gerestaureerde hand
Wie heeft je kunststuk geleverd – dat liefde verband?
Jij weet het – de gouden bruid! Toen ze nog geen gouden bruid was.

Maar zooals toen de roep ging een verduivelde handige en snaakse luit was.

Waar zijn ze de eerwaarde zeergeleerde heeren van Duitschland.

Ziet hoe ze de liefde bron eeren

Wanneer geen edele Nederlander hen de hand had gereikt.

Dan stonden ze nu zeker in niets nog kostelijker.

Dan Maar de gouden bruidegom die weet wat er gebeurd is.

Zegt. Schei maar uit ; wie maakt er niet graag wat kapot of gescheurd is.

Juist! Jij Reijer de Conijn steek jij je houten been dan eens even in de lucht

Want op dit feest ben jij niet bang vóór klucht.

En hoor hij roept op zijn Amersfoortsch

Zonder 't minste te gezangen

Leve de gouwe bruidegom met zijn trouw

Over hun liefde de zegen des heeren

En goeie hemel wat kon er daar een menschen aan

Ze zingen en dwingen elkaar van de bron

Juffrouw Geurtsen met kornetten

Heeren met hoeden en dito met petten

Mannen vrouwen en kinderen kordaten en grijzen

Dommen en wijzen

Een ieder wil prijzen.

Die liefdetoon sprankelend tusschen goud van bruidegom en bruid

Maar met zoo'n gedrang schei ik er uit.

Ja ik schei er uit

Ook, dewijl ik een toekomstig

Die zeker zal zeggen dat ik met al dat roemen

Een aandeel van die bron

Een aandeelhouder ben.

Ja, dát ben ik gesplitst in vier

En bij m'n ziel dat doet me snel voor een heel aandeel plezier

Want – is er geen mensch – tenminste in geluk is

Die zegt dat vijftig jaar bestaan zoo'n nites is
Geen mening zal 't ontkennen dat
't met de aandeelen naar boven gaat
Als 't fonds zelf met gouden cijfers genoteerd staat
Vriendelijke liefdebron
In den gulden avondzon
Vloei nog lang en ongestoord
Uit uw diepste hart aan voort
En zal 't avond goud ook tanen
Schitt'rend blinke d'avondster
't fonkelend juweel van ver
Tot in 't vreedzaam nachtelijk uur
Aan dieper blauw azuur
En – als ook haar glans verdwijnt
En – 't hier droevig donker schijnt
Ruisch dan liefdebron ruisch voort
In een reiner beter oord.
Spiegelend zich met zachte glans.

17 aug 74

Gouden bruiloft van pa en ma Cremer 2 sept 74.

[illegible]

[illegible]

... great reeds in flames

[illegible]

[illegible]

En ~~hij raapt op in een onafgebroken~~
 Lieve de jonge burgom, met een binn
 Over ~~de~~ lippen de Lieve de Koning!

~~Lieber Herr Herr~~

[illegible][illegible][illegible]

